

Nr 67.

Godkänd av första kammaren den 25 november 1939.

Godkänd av andra kammaren den 25 november 1939.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående rätt till återköp av varor för statens reservförråd m. m.

(Första särskilda utskottets utlåtande nr 50.)

T I L L K O N U N G E N.

I en den 29 september 1939 dagtecknad proposition, nr 36, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att medgiva, att inkomster, som inflyta vid försäljning av varor från statens reservförråd, må — med iakttagande av i nämnda statsrådsprotokoll angivna principer för prissättningen och för avskrivning — få användas för återköp av varor för lagring.

Enligt av riksdagen lämnade bemyndiganden har under de sista tre åren verkställts en betydande statlig upphandling i utlandet för beredskapslagring. Genom förevarande proposition begär Kungl. Maj:t rätt att använda inkomsterna vid försäljning av varor från de härigenom skapade reservlagren för nya inköp. Riksdagen har ansett sig böra medgiva, att sådant återköp må ske.

Såsom i propositionen föreslagits bör vid försäljning från reservlagren huvudregeln vara, att priset skall bestämmas till kostnaden för nyförvärv av den försålda produkten. I vissa fall — dock i regel allenast när vägande prispolitiska skäl tala därför — skulle emellertid enligt propositionen varorna försälas till lägre pris, dock lägst till det pris som motsvarar självkostnaden. Även om en dylik försäljning till lägre pris endast undantagsvis kan tänkas böra ifrågakomma, är det uppenbart att vissa förlustrisker härigenom skapas för statsverket, om återköp sker för försäljningsinkomsterna. Riksdagen finner sig dock icke böra framställa erinran mot att försäljning på angivna villkor får ske i syfte att moderera oförmedlat inträdande prisstegringar. En förutsättning härför bör likväl vara, att den i propositionen föreslagna avskrivningspolitiken följes.

Av vad riksdagen ovan anfört framgår, att riksdagen anser statlig lagerhållning alltjämt böra tills vidare äga rum. Lagerhållningens lämpliga omfattning inom medgiven kostnadsram varierar givetvis med hänsyn till de skiftande förhållandena från tid till annan. Riksdagen finner sig i detta sammanhang endast böra understryka vikten av att reservlagren så förvaltas, att en i möjligaste mån affärsmässig avveckling av desamma icke äventyras vid den tidpunkt, då sådan avveckling bör ske.

Under hänvisning till det anförda får riksdagen anmäla, att riksdagen medgivit, att vid försäljning av varor från statens reservförråd inflytande inkomster må — med iakttagande av de av departementschefen i statsrådsprotokollet över finansärenden den 29 september 1939 angivna principerna för prissättningen och för avskrivning — användas för återköp av varor för lagring.

Stockholm den 25 november 1939.

Med undersåtlig vördnad.
